

РЕШЕНИЕ

№ 19398

гр. София, 19.05.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 35 състав, в публично заседание на 29.04.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Петър Савчев

при участието на секретаря Богданка Гешева, като разгледа дело номер **1883** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК във вр. чл. 26, ал. 12 от ЗЧРБ.

Производството е образувано по жалба на А. А. Й., гражданин на Т., [дата на раждане], ел. поща [електронна поща] срещу отказ за издаване на разрешение за продължително пребиваване в Република България на основание чл. 24и от Закон за чужденците в Република България с рег. № 5364р-29258/15.12.2025 г. на зам. директора на „Дирекция миграция“ към Министерство на вътрешните работи. Отказът е издаден на основание чл. 26, ал. 2 във вр. чл. 24и, ал. 1 от ЗЧРБ, доколкото е прието, че при подаване на заявлението с рег. № 501293/31.03.2025 г., за жалбоподателя има издаден отказ за издаване на виза „Д“. Административният орган е приел, че издаването на виза „Д“ е задължителна предпоставка, за да бъде издаден исканото разрешение за продължително пребиваване в Република България на турския гражданин. Жалбоподателят твърди незаконосъобразност на административния акт, поради противоречието му както с процесуалните правила по издаването му, така и с материалния закон.

Ответникът зам. директора на „Дирекция миграция“ към Министерство на вътрешните работи оспорва жалбата и моли да бъде отхвърлена. Претендира деловодни разноски.

Контролиращата страна Софийска градска прокуратура не взема становище.

Жалбата е подадена в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК, поради което следва да се разгледа по същество.

Съдът, като взе предвид твърденията на страните и прецени събраните доказателства по реда на чл. 168 от АПК, приема следното от фактическа и правна страна при цялостна проверка на основанията за законност на акта по чл. 146 от АПК:

Страните не спорят, че със заявление рег. № 501293/31.03.2025 г. жалбоподателят е поискал от директора на „Дирекция миграция“ към Министерство на вътрешните работи, на основание чл. 24и от ЗЧРБ, да му се издаде разрешение за продължително пребиваване в Република България. Съдът приема, че процесният административен акт – отказ е издаден в необходимата форма и от компетентен орган по смисъла на чл. 24и, ал. 17 от ЗЧРБ и заповед № 5364з-4651/08.10.2015 г. за делегиране на права на зам. директора на „Дирекция миграция“ към Министерство на вътрешните работи. Съдът приема, че отказът е издаден законосъобразно на основание чл. 26, ал. 2 във чл. 24и, ал. 1 от ЗЧРБ, доколкото правилно е прието, че при подаване на заявлението че при подаване на заявлението с рег. № 501293/31.03.2025 г. , за жалбоподателя има издаден отказ за издаване на виза „Д“. Съгласно разпоредбата на чл. 24и, ал. 1 от ЗЧРБ, разрешение за продължително пребиваване и работа тип "Единно разрешение за пребиваване и работа" могат да получат чужденци, които отговарят на условията за получаване на достъп до пазара на труда съгласно българското законодателство и притежават виза по чл. 15, ал. 1 или разрешение за пребиваване, издадено в съответствие с Регламент (ЕО) № 1030/2002. Видно от материалите по делото, за жалбоподателя има издадено положително становище от АЗ за достъп до пазара на труда в Република България, но има отказ за издаване на виза „Д“. Издаването на виза „Д“ е задължителна кумулативна положителна предпоставка за издаване на разрешението за продължително пребиваване, поради което отказът е правилен.

Предвид гореизложеното, и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, съдът приема, че жалбата е изцяло неоснователна и издаденият отказ на основание чл. 26, ал. 2 във вр. чл. 33к от ЗЧРБ е законосъобразен.

На основание чл. 143, ал. 3 от АПК, на ответната администрация следва да се присъдят деловодни разноски от 102,25 евро.

Въз основа на гореизложеното, съдът

Р Е Ш И :

ОТХЪВРЛЯ жалбата на А. А. Й., гражданин на Т., [дата на раждане] , ел. поща [електронна поща] срещу отказ за издаване на разрешение за продължително пребиваване в Република България на основание чл. 24и от Закон за чужденците в Република България с рег. № 5364р-29258/15.12.2025 г. на зам. директора на „Дирекция миграция“ към Министерство на вътрешните работи.

ОСЪЖДА А. А. Й., гражданин на Т., [дата на раждане] , ел. поща [електронна поща] да заплати на ДИРЕКЦИЯ „МИГЛАЦИЯ“-МИНИСТЕРСТВО НА ВЪТРЕШНИТЕ РАБОТИ, на осн. чл. 143, ал. 3 от АПК, сумата от 102,25 евро деловодни разноски.

Решението подлежи на обжалване от страните, пред Върховен административен съд, в четиринадесетдневен срок от съобщението, че е изготвено.